

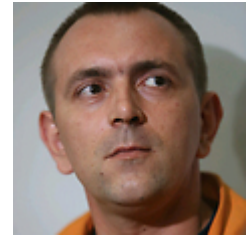
רומן זדורוב כמשל

שלחו להדפסה

מההודאה שהיא "קיסרית הרשעות השווא", ההתבססות על טביעת הנעליים שהיא "מדע זבל" ועד לשכנוע העצמי של השופטים. האם בית המשפט יתקן את הטעות? בועז סנג'רו

משפט רצח תאיר ראדה, מלבד ההיבטים האנושיים והטראגיים שלו, יכול לשמש גם כמקרה-מבחן מצוין ללימוד מערכת המשפט הפלילי שלנו.

ראשית, ההרשעה מבוססת בעיקר על הודאת החשוד בחקירתו במשטרה. בניגוד למה שחשבו בעבר כשהכתירו את ההודאה כ"מלכת הראיות", היום - בעקבות מחקרים חדשים, לרבות השוואות גנטיות של DNA מזירות הפשע ל-DNA מגופם של אסירים שהורשעו בטעות - אנו כבר יודעים שלצד הודאות-אמת יש גם תופעה משמעותית של הודאות-שווא, ונראה שהגיע הזמן לראות בהודאה את קיסרית הרשעות-השווא.

רומן זדורוב צילום: חגי אהרון

עוד בערוץ הדעות

כל המציל אווז מפיטום / אסף הרדוף

לחצו כאן להגדיל הטקסט

תרנגולת ביצי הגז הטבעי בדרך למנגל / אהוד קינן

שנית, בית-המשפט מתבסס בהרשעתו על טביעת נעליים - ראייה המתחזית להיות מדעית, אלא שלפי המחקרים החדשים בנושא יש לראותה כ"Junk Science" (מדע זבל או מדע פגום). בדו"ח מפורט בנושא של האקדמיה הלאומית האמריקנית למדע משנת 2009 נקבע שאין לתחום זה כל בסיס מדעי, אך מתברר שבבתי-המשפט שלנו עדיין חולקים לו כבוד.

עם חידוש המשפט

סכין ונעליים ישנו התמונה? / אחיה ראב"ד

בהוראת בית המשפט העליון נשמעות עדויות חדשות במסגרת ערעור רומן זדורוב. מומחית העידה שהסכין שבה נרצחה ראדה הייתה משוננת, ולא יפנית כפי שהייתה בידי הנאשם [לכתבה המלאה](#)

שלישית, לאחר שבמהלך הערעור לבית-המשפט העליון הוגשו שתי ראיות משמעותיות מטעם ההגנה המצביעות על חפותו של זדורוב, הוחלט להחזיר את התיק לאותו הרכב של שלושה שופטים שהרשיעו את זדורוב בבית-המשפט המחוזי (מלבד אחד שנפטר בינתיים והוחלף), כדי שדווקא הם ישמעו את הראיות החדשות ויחליטו לגביהן. אך הם הרי כבר כתבו בפסק-הדין הראשון שהם משוכנעים מעבר לכל ספק סביר שזדורוב הוא הרוצח. והם לא רק שופטים, אלא גם בני-אדם. כמה מאיתנו אוהבים להודות שטעו?

ראש ההרכב אפילו הקדיש כ-50 עמודים מפסק-הדין לתיאור שקריו של זדורוב, כאילו הוא נאשם באמירת שקר ולא ברצח, וכאילו לא צפוי שנאשם ברצח ישקר גם אם הוא חף-מפשע. ועתה, אותו שופט שחרף את גורלו של זדורוב בנחרצות כה גדולה, אמור לפי שיטתנו המשפטית לדון בפתיחות ובאובייקטיביות בראיות החדשות. זוהי אשליה המובנית בתוך השיטה.

רביעית, נכון שניתן יהיה לערער על הקביעות של המחוזי לבית-המשפט העליון, אך קיימת שם ההלכה מעקרת הערעורים לכדי מס שפתיים, שלפיה בית-משפט בערעור אינו נוטה להתערב בממצאים העובדתיים, אלא בעיקר בשאלות המשפטיות. דומה הדבר לחולה המבקש חוות-דעת נוספת ("second opinion") אך הרופא השני אינו טורח לבדוק אותו ומסתפק בעיון חוות-הדעת של הרופא הראשון ובאישורה.

לבסוף, כבר כשקראתי את כ-400 העמודים של פסק-הדין המרשיע, התרשמתי וכתבתי

שההרשעה ממש לא משכנעת, ודאי לא מעבר לספק סביר. עתה, לנוכח הראיות החדשות, צריך לקוות שבית-המשפט העליון יזכה את זדורוב. משני השופטים של בית-המשפט המחוזי שהרשיעו את זדורוב אין לי,

לצער, ציפיות גדולות. אני מקווה שהציפיות שלי מבית-המשפט העליון אינן מוגזמות בשיטת משפט שבה, ככלל, מתכחשים לתופעה של הרשעת חפים מפשע ולא נוטים לתקן טעויות.

פרופ' בועז סג'רו הוא ראש החטיבה למשפט פלילי ולקרימינולוגיה במרכז האקדמי למשפט ולעסקים ומחבר הספר "הרשעת חפים מפשע בישראל ובעולם: גורמים ופתרונות", העומד להתפרסם בהוצאת "רסלינג".

גולשים מוזמנים להציע טורים במייל הבא: opinions@y-i.co.il

חדשות ב-SMS - עדכונים מחדר החדשות של ynet ישירות לסלולרי שלכם.

תגיות: רומן זדורוב | תאיר ראדה
[חזרה](#)